

12. Тя управя внимателно-то си око къмъ най голѣмо-то и най малко-то, и ничто не намира въ кръга имъ, кое-то да е было маловажно. Тя има усърдно прилѣжаніе за просты-ты и нѣжны-ты цвѣтія на домашно-то благополучіе.

13. Тя бодърствува надъ всичко, что ся отнася нѣи. Тя привличя всечкы-ты съ майчинѣ-тѣ си кротость и украшава живота имъ съ нѣкою повседневнѣ радостъ.

14. Въ цвѣтѣщѣ-тѣ невинность лѣщѣтъ дѣцата. Тѣсно-то мѣсто на бащинѣ-тѣ кѣщѣ ограничва блаженство-то на младость-тѣ имъ.

15. Най добро-то и най пріятно-то тѣмъ е покорливостъ-та. Ти съ любезно страхопочитаніе ся прилѣпвають къмъ добры-ты родители.

16. И сами-ти слугы принадлежатъ въ кръга на благополучны-ты. Ты ся грыжатъ съ искреннѣ приверженность за онѣжъ кѣщѣ, коя-то ся грыжи за тѣхъ и гы възнаграждава отеческы.

17. Ты ся не намирать подъ мѣчители, нѣ подъ новы родители; зачто-то всяко обстоятелство, кое-то развеселява домородіе-то, развеселява и тѣхъ.

18. Взаимна-та любовь посѣйва еднѣ чудеснѣ пріятность врѣхъ повседневны-ты вѣщи, и дава и на самы-ты незначителны едно по високо достоинство и значеніе. Кой-то страда тамъ, заобикаля ся, отъ всечкы-ты съ най голѣмо прилѣжаніе и благополучіе-то на одного-то става общо на всечкы.

19. За това домашный миръ е едно Небо, а раздоръ-тъ е единъ Адъ.

20. Ты, кой-то желаешъ миръ-тъ, възбуди най напрѣдъ отъ всичко вѣроисповѣдны-ты чувствуванія въ грѣды-ты на домашны-ты си.